

॥ खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. ६७ ॥

॥ कृष्ण ज्ञानाची मुळ ओवी -जळगाव दांड ॥

॥ सत्य जाणा भंग सुटन देवांगणा ॥

॥ सत्य जाणा । भंग सुटन/सुटला देवांगणा ॥ घृ ॥

॥ तिरकुटांच्या गाद्या तीन । जागी आहे चौथा खुम्म ।

उभा राहीन चौथा खुम्म ॥ सत्य जाणा...

॥ तीन यवग तिरकुटा संग । मोहिले मन झाले दंग ।

हाती नाही आला हो रंग ॥ सत्य जाणा...

॥ तिरकुटांच करता काय ? आदीपुरुषाचे धरावं पाय ।

तिरकुट ख्याल भरला आहे ॥ सत्य जाणा...

॥ पंचेचाळीसी चा चाळ । त्याहीला गिण्यानं/गुण अतांपार ।

खाल्या करतीन पाहजा पुढं ॥ सत्य जाणा...

॥ आउक यवग ज्याच्या घरी । तो नाही पडनं विचारी ।

विचार करतीन तीनही ताळी ॥०४॥ सत्य जाणा...

॥ आदीपुरुष करन कार । तिरकुट पाताळी घालनं ।

चवही नामी एकच मनं ॥ सत्य जाणा...

॥ आदीपुरुष भैस अवतार । नित्य रूप नामाचार ।

हा नाही ठेवणार कुणाची उरं ॥ ०७ ॥ सत्य जाणा...

भजने :- ॥ सत्य सगुणा च्या ठायी । देव उभे लवलाही ॥

॥ सत्य जाणाना तुम्ही । मालक उभा देव यवगाचा धनी ॥

॥ सत्य जाणाना तुम्ही । मालक उभा कृष्ण अवधूत धनी ॥

:- निरसनसह शब्दार्थ :-

खरे वाटत आहे. परंतु ही देही चौथ्या च्या चतुर्पती व्यानाच्वारे जागी झाल्यानंतर त्याला कळते की : वेद पुराण तिरगुणी ज्ञान हे माया सारी ! चौथ्या खुम्मी चतुर्पती आपरूप मे खडी. | **खाल्या** :- रिकाम्या, रिक्त । **आउक यवग..** :- आपरूप सांगी करणारे भैसाचे यवग. ज्याच्या देहघरी हे आउक यवग प्रकटले, त्याला ॥ **संगते निराकार परमात्मा, ऐकते निर्गुण आत्मा** ॥ ही अवस्था प्राप्त होते. आउक यवगाच्या या अवस्था प्राप्तीमुळे, तो नाही विचारणास कोणास व्यान !. कारण की : तो निराकार भैस त्या आउक यवग प्रकट झालेल्या देहीला पाहीजे असलेले व्यान ची सांगी/आवुक, त्या देहघरी आपरूप करत असतो. वाकी जग मग विचार करेल की : या देहीला कुठेही न जाता, कोणत्याही गुरुजवळ न जाता घरवसल्या आपरूप व्यान कुठुन प्राप्त झाले ? त्या आउक यवग प्रकटलेल्या देहीला विचारणा केल्यास ती देही म्हणेल की : ओळखा तुम्ही..! माझा गरुदेव आदीमुनी...!

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधूत ॥